

7-8

červenec
srpen
2012

Košířský farní list

ČERVENEC SRPEN

JAK ODPOČÍVÁ BŮH?

Nastává doba letních prázdnin a dovolených. Je třeba si odpočinout a nabrat síly k dalšímu nasazení. Lidé v naší hektické době si často s odpočinkem neví rady. Na odpočinek není čas a má to špatné důsledky. Člověk přetažený a vyčerpaný podléhá snadno nervozitě, otrávenosti a vnitřní prázdnotě. K umění správného života však patří i rozumný odpočinek.

V lidském životě se střídají starosti s odpočinkem, práce s oddechem. Bez těchto kontrastů je život neúplný, a proto se v něm střídají honba s polapením kořisti, hledání ústí do nálezu a touha do ukojení. Člověk, který našel, co hledal, však není nikdy zcela nasycen. Kazatel zná tento rytmus, ale odsuzuje jej jako marné honění větru (Kaz 1-2) a raději myslí na smrt, která s touto marností skončuje: „Člověk nenalézá odpočinku ani ve dne, ani v noci; k čemu je dobré hledání bez možnosti dosáhnout?“ (8,16n). Lepší je spokojit se se skromným požitkem před tváří Boží, když nám je

nabídnut (2,24; 9,7-10). Bible jako celek však považuje toto střídání za smysluplné; člověk sice vidí jen sled námahy a nudného opakování, ale před Bohem a po očistění se objevuje soulad. Pravý odpočinek není v zastavení činnosti, ale v jejím naplnění před Bohem. Pak se stává předchutí nebe už zde na zemi.

I. Práce a odpočinek

„Svěcení soboty“ bylo Izraeli uloženo od samého počátku (Ex 20,8). Měl Hospodinovi věnovat jeden den odpočinku, a to i v období orby nebo žní (34,21). Bible uvádí pro toto přikázání dva důvody.

1/ *Odpočinek je znamením osvobození.*

Kněžská tradice ukládá odpočinek jak tažnému dobytku, tak lidem (23,12). Kromě přirozené rozumnosti má k tomu ještě jiný důvod: sobota má Izraelitům připomínat vysvobození z robotování v Egyptě (Dt 5,15). Odpočinek je znamením svobody.

2/ *Podíl na odpočinku Stvořitelově.*

Podle kněžské tradice napodobuje lidský odpočinek Boha: „Sedmý den Bůh skončil své dílo...přestal s veškerým dílem, které stvořil a oddechl si; odpočinek sedmého dne je provždy platné znamení „mezi mnou a syny Izraele“ (Ex 31,17); Gn 2,2n). Sobota se svěť, protože Bůh ji svěť (srv Ez 20,12). Odpočinkem člověk ukazuje, že je Božím obrazem, že je svobodný a přímo synem Božím.

3/ *Odpočinek a svátek.*

Svčeni soboty znamená nejen zastavení práce, ale navíc obrázení sil k radostné oslavě Stvořitele a Vykupitele. Sobotu lze nazývat 'rozkošným dnem', protože ten, kdo ji opravdově slaví, „nalezne svou rozkoš v Hospodinovi“ (Iz 58,13n). Sobota pomáhá pochopit tajemství Boha, ale teprve příchod Kristův umožní poznat, že sobotní odpočinek a Bůh jsou jedno a totéž.

II. Ježíš Kristus, odpočinek duší.

1/ *Odpočinek a vykoupení.*

Ježíš chce vrátit sobotě její pravý smysl, a tím se dostává do sporů s farizeji: „Sobota je pro člověka a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27); má sloužit ochraně a záchraně člověka (3,4). Odpočinek symbolizuje osvobození člověka a má velebit Stvořitele. Ježíš vede své posluchače k tomuto chápání tím, že v sobotu uzdravuje nemocné: „osvobozuje“ ženu, spoutanou satanem „po mnoho let“ (Lk 13,16) a zjevuje přitom, že je také „pánem soboty“ (Mt 12,8), protože ji dává náplň, do té doby jen naznačenou v předobrazech, totiž odpočinek, který znamená osvobození dětí Božích. On sám, náš Vykupitel, který nám takový odpočinek zjednává, neměl, „kam by hlavu složil“ (Mt 8,20). Výraz (kline) Připomíná 'lože'; Ježíš si odpočine teprve, když umírá na kříži (Jan 19,30).

2/ *Zjevení odpočinku v Bohu.*

Když Ježíš ospravedlňuje svou činnost v den odpočinku, říká: „Můj Otec pracuje bez přestání, i já jsem činný“ (Jan 5,17). Práce a odpočinek se v Bohu nevyklučují, nýbrž společně vyjadřují transcendenci Božího života; toto tajemství už ohlašovala Moudrost, odpočívající a pracující zároveň (Sir 24,11). Cílem činnosti Ježíšovy i jeho učedníků, spolupracovníků na žni, je pomoc unaveným a skleslým ovcím. Ježíš je radost (Mt 9,36; srv Jan 4,36nn) a odpočinek duší, které k němu přicházejí (Mt 11,29). Pochopení této pravdy nacházíme u sv. Augustina, když ve své knize Vyznání píše: „Pro sebe jsi nás stvořil, Bože, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě!“

3/ *Nebeský odpočinek.*

„Odpočinek Boží“ tanul na mysli Izraelitům, usilujícím o vstup do zaslíbené země. Tento odpočinek je ve skutečnosti vyhrazen „Božímu lidu“, tj. těm, kdo zůstávají věrni a poslušní Ježíše Krista, podle komentáře Žl 95 v listě Židům (Žid 3,7 – 4,11). Tímto místem odpočinku je nebe, do kterého vstupují „ti, kdo umírají v Pánu... Ať si odpočinou od svých lopot, neboť jejich skutky jdou s nimi“ (Zj 14,13). Nebeský odpočinek neznamená zastavení veškeré činnosti, ale její dovedení k plnosti. Ti, kdo se klanějí šelmě, neznají odpočinku ani ve dne, ani v noci (14,11), zatímco bytosti před trůnem ve dne v noci pějí chválu Nejsvětějšímu (4,8).

Ve světle těchto myšlenek si dopřejme vydatný odpočinek během letních měsíců! Prožijme jej radostně a pokojně v Boží lásce!

P.L.

Liturgický kalendář

ČERVENEC 2012

1.	NEDĚLE	13. neděle v mezidobí
3.	úterý	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.	středa	Památka sv. Prokopa, opata
5.	čtvrtek	Slavnost SV.CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – doporučený svátek
6.	pátek	Sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice První pátek v měsíci
7.	sobota	První sobota v měsíci
8.	NEDĚLE	14. neděle v mezidobí

9.	pondělí	Sv. Adriána a Jakuba, kněží a mučedníků Sv. Augustina Žao Ronga, kněze, a druhů, mučedníků
11.	středa	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14.	sobota	Památka sv. Hroznaty, mučedníka
15.	NEDĚLE	15. neděle v mezidobí
16.	pondělí	Panny Marie Karmelské
17.	úterý	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
20.	pátek	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
21.	sobota	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22.	NEDĚLE	16. neděle v mezidobí
23.	pondělí;	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.	středa	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.	čtvrtek	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27.	pátek	Sv. Gorazda a druhů
29.	NEDĚLE	17. neděle v mezidobí
30.	pondělí	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitel církve
31.	úterý	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

SRPEN 2012

1.	středa	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
2.	čtvrtek	Sv. Eusebia z Vercelli, biskupa Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
3.	pátek	První pátek v měsíci
4.	sobota	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
5.	NEDĚLE	18. neděle v mezidobí
6.	pondělí	Svátek Proměnění Páně
7.	úterý	Sv. Sixta II., papeže a druhů, mučedníků Sv. Kajetána, kněze
8.	středa	Památka sv. Dominika, kněze
9.	čtvrtek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10.	pátek	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11.	sobota	Památka sv. Kláry, panny
12.	NEDĚLE	19. neděle v mezidobí
13.	pondělí	Sv. Ponciána, papeže, a Hippolyta, kněze, mučedníků
14.	úterý	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15.	středa	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
16.	čtvrtek;	Sv. Štěpána Uherského
19.	NEDĚLE	20. neděle v mezidobí
20.	pondělí	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21.	úterý	Památka sv. Pia X., papeže
22.	středa	Památka Panny Marie Královny
23.	čtvrtek	Sv. Růženy z Limy, panny
24.	pátek	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25.	sobota	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků Sv. Ludvíka Sv. Josefa Kalasanského, kněze
26.	NEDĚLE	21. neděle v mezidobí
27.	pondělí	Památka sv. Moniky
28.	úterý	Svátek sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29.	středa	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Oznámení

Bohoslužby Na Klamovce

Během měsíců července a srpna nebudou bohoslužby Na Klamovce kromě poutní slavnosti Nanebevzetí Panny Marie ve středu 15. srpna, kdy bude mše sv. v 17,30 hod. a po ní malé pohoštění před kostelem.

Bohoslužby ve všedních dnech.

Během některých týdnů se v letních měsících červenci a srpnu nebudou konat bohoslužby ve všedních dnech. Nedělní bohoslužby však zůstanou v plném rozsahu. Všechny tyto změny budou včas oznámeny a uvedeny písemnou formou.

Středeční bohoslužby

Všechny středeční bohoslužby budou během července a srpna v kostele Nejsvětější Trojice začínat vždy v 17.00 hod.

Zápis ze schůze výboru Přátel košířských kostelů dne 8. června 2012

Přítomni: P. Lohel, Vít Bobysud, Václav Dráb, Václav Funda, Stanislav Hojek, Elena Horáková

Program:

1. Záležitosti kostelů
2. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostelů

kostel Nejsvětější Trojice

Finanční prostředky ve výši 100 000 Kč, které jsme získali z grantu z magistrátu, využijeme především na výměnu dosluhujícího plynového topení a opravu schodu před vstupem ze hřbitova, případně na další drobné opravy.

Budou osloveni hasiči, aby v rámci cvičení zkontrolovali fasádu pod střechou kostela.

kostel sv. Jana Nepomuckého

Finanční prostředky se využijí především na výměnu dosluhujících plynových spotřebičů, výměnu skel a instalaci sádkartonového podhledu na stropě v místnosti za varhanami a výměnu rozpadajících se sloupků u drátěného plotu.

2. Farní život a všeobecná rozprava

Přítomní členové výboru hodnotili Noc kostelů 2012: Do naší farnosti zavítalo 360 návštěvníků. Z nich většina přišla ke kostelu Nejsv. Trojice. Příště je třeba posílit program i dobu zpřístupnění u Nejsv. Trojice, kapličku Nanebevzetí P. Marie na Klamovce nechat otevřenou do 23h. Pro kostel sv. Jana Nep. se už připravuje historická brožurka.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci, či jinak pomohli k hladkému průběhu Noci kostelů.

Farní výlet do severních Čech 16. června je zajištěn.

Přípravu tábora k ukončení školního roku dne 21.6. má na starost: Václav Funda (dřevo), Vít Bobysud (pití), a Václav Dráb (buřty, chleba a případný program).

Zapsal Václav Dráb

Svatý Adrián a svatý Jakub, kněží a mučedníci – památka 9. července

V měsíci červenci se seznámíme se dvěma svěťci premonstrátského řádu. Žili v 16. století v Nizozemí, které tehdy patřilo pod vládu španělských Habsburků. Proti Španělům tam vypukla válka za svobodu, která zároveň způsobila odvrát od katolické církve. Do země pronikal kalvinismus. Náboženské problémy se proplétaly s politickými. V létě 1566 zasáhly Nizozemí kalvínské obrazoborecké bouře, při nichž byly ničeny obrazy a devastovány kostely. V severních provinciích (dnešním Nizozemí) se kalvínství stalo státním náboženstvím. Jižní provincie – dnešní Belgie - zůstaly katolické.

Adrián Jansen (někdy nazývaný Bekan podle místa narození) se narodil v Hilvarenbeeku v r. 1529 a vstoupil do premonstrátského řádu v opatství Middelburg ve věku 15 let. V tomto klášteře zůstal dalších 16 let, působil i jako novicmistr a kaplan. V r. 1560 byl ustanoven farářem v Agterkerke a r. 1572 v Munsteru. Byl to vzorný kněz a pravý apoštol, který usilovně pracoval ve farnosti, kde byla i řada kalvinistů.

Jakub Lacops, také řeholník kláštera v Middelburgu, se narodil v Oudenaarde r. 1542. Byl to mladý inteligentní a hezký mladý muž, jehož úspěch mu stoupl do hlavy. Jeho náboženský život byl průměrný. V r. 1566 kalvinisté získali vliv i v opatství, 24-letý Jakub a další dva bratři zapřeli svou víru. Šel až tak daleko, že napsal pamflet proti Církvi a stal se kalvínským kazatelem. Jeho otec a bratr, který byl také premonstrát, ho časem přiměli k zamyšlení nad tímto krokem. Zásahem boží milosti se vrátil do kláštera a byl komunitou vlídně přijat, když prosil o odpuštění za své odpadnutí. Opat ho poslal do opatství Mariëweerd na delší dobu konat pokání, které konal s velkým úsilím. Po pěti letech ho opat ustanovil kaplanem v Munsteru, kde byl farářem jeho bratr. Po smrti bratra tam byl r. 1572 ustanoven farářem Adrián Jansen.

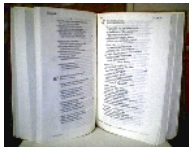
Ale po třech měsících zaútočili na faru obzvláště radikální bojovníci za osvobození - gézové, a v červenci 1572 oba kněze zajali. Zároveň se 17 dalšími kněžími a řeholníky byli vedeni ulicemi a při tom bití a uráženi křičícím davem. Cestou vojáci nabídli, že zajatce pustí za sud piva. To místní kalvinisticky smýšlející obyvatelé odmítli. Devatenáct duchovních bylo zavřeno do vězení a podrobeno mučení, při němž obhajovali nauku o Eucharistii a autoritu Petrova nástupce. I když Adrián byl zkušenější ve vyvracení argumentů odpadlíků, byl to nyní Jakub se svou výmluvností, který měl hlavní roli v polemice s vězňiteli. Byli týráni, mučeni a nedostávali jíst.

Dne 9. července 1572 byli Adrián i Jakub spolu s ostatními sedmnácti duchovními oběšeni na trámu ve stodole v Gorkumu (dnes Gorinchem) a získali tak korunu mučedníků. Adrián byl stár 43 let, Jakub 30. Byli prohlášeni za blahoslavené papežem Klementem X. dne 24. listopadu 1675 a kanonizováni Piem IX. dne 29. června 1867.

Po kanonizaci byl pro ostatky gorkumských mučedníků vyroben relikviář, do něhož byly ostatky r. 1868 uloženy. Relikviář je v kostele sv. Mikuláše v Bruselu.

Pane, náš Bože, který jsi dal svým svatým mučedníkům Adriánovi a Jakobovi sílu vytrvat až do konce, dej nám zůstat ve Tvé víře a lásce a v úsilí o jednotu Církve. Prosíme o to skrze našeho Pána Ježíše Krista, Tvého Syna, který s Tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého na věky. Amen.

Podle pramenů z Internetu (stránky premonstrátského řádu, aj.) a A. Franzena (Malé círk. dějiny) MP

Úmysly Apoštolátu modlitby

červenec

1. Aby každý mohl pracovat v bezpečných podmínkách.
2. Aby křesťanští dobrovolníci v misijních územích svědčili o lásce Kristově.
3. Za prohloubení vztahu k birmovacím patronům, kteří nás provázejí na cestě k Bohu.

srpen

1. Aby s vězni bylo zacházeno se spravedlností a úctou k jejich lidské důstojnosti.
2. Aby mladí lidé, povolání následovat Krista, byli ochotní hlásat evangelium ve všech končinách světa.
3. Aby rodiče a kmotři byli birmovancům oporou a příkladem.

Noc kostelů

Noc kostelů pochází z Rakouska, kde se poprvé v roce 2005 ujala myšlenka otevřít jednou do roka bohoslužebné prostory za účelem pozvání lidí dobré vůle ke společnému setkání a objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů.

Noc kostelů je nabídkou zakotvené křesťanské spirituality, modlitby a služby potřebným. S doprovodným programem má zprostředkovat návštěvníkům pozitivní zkušenost v souvislosti s církví. Spolu s katolickou církví se jí zúčastní další křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví ČR. Tím je Noc kostelů také znamením živé spolupráce církví, která zaceluje rány vzniklé v minulých staletích.

K této aktivitě se přidává stále víc měst i zemí. V České republice se konala první Noc kostelů roku 2009 a je zajímavé, že to nebylo v Praze, ale v Brně, v Břeclavi, a několika dalších městech, na západě například v Plzni. Pražská arcidiecéze se připojila až následující rok. Tento rok se poprvé Noc kostelů konala také v Estonsku.

Každá farnost, církevní společenství nebo kostel, který by se chtěl zapojit, by měl respektovat teze Noci kostelů. Je to na dobrovolném rozhodnutí každého správce, majitele apod. Mezi teze patří třeba domluva, že během Noci kostelů jsou otevřené kostely a nabízené programy pro všechny návštěvníky zdarma a podoba programu je plně v kompetenci jednotlivých společenství.

Noc kostelů je propojena jednotným vizuálním stylem a termínem. Zajímavý je vznik vizuálního stylu, který je společný pro Rakousko, Slovensko a Českou republiku a používají jej také i další země. Mottem vizuálního stylu je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo "noc". V letošním roce je to verš 5,5 z 1. listu Soluňanům (Tesalonickým): "Vy všichni jste děti světla. Nám nevládne noc ani temnota."

A jaká byla letošní Noc kostelů v Praze a v naší farnosti?

Pražská arcidiecéze hodnotí letošní Noc kostelů jako velmi úspěšnou. V pátek 1. června otevřelo své brány rekordních 222 kostelů, kaplí a modliteben z jedenácti křesťanských církví. Přípravný tým byl poprvé složen ze zástupců Ekumenické rady církví, čímž celá akce dostala výrazně ekumenický charakter. Organizátoři v jednotlivých farnostech a sborech pečlivě počítali jednotlivé vstupy. Konečné číslo poprvé překročilo sto tisíc návštěvníků a zastavilo se na číslovce 100 544.

Košířská farnost se zapojila do Noci kostelů podruhé. Celkem jsme ve všech našich kostelích napočítali 360 návštěvníků. Z toho 200 návštěvníků přišlo do kostela Nejsvětější Trojice, který je nej-

blíže k centru města. Bylo to i díky tomu, že společně s kostelem byl otevřen Malostranský hřbitov, který je během celého roku až na pár výjimek zavřený.

Z návštěvnosti jsme si vzali ponaučení a příště programově posílíme Nejsvětější Trojici. I kaplička Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce by měla být otevřena déle.

Já jsem byl celou dobu v kostele sv. Jana Nep., kde probíhal nepřetržitý program a mám radost, když si vzpomenu na každého příchozího. Největší zájem byl o výstup na 50m vysokou věž. Dokonce se k nám přišla podívat i internetová televize Prahy 5.

Během akce byla znát pomoc každého farníka a určitě uvítáme, když bude za rok více těch, kteří přijdou a nabídnou svou pomoc – někdy stačí i nápad, něco pohlídat, nebo pouhá přítomnost. Tímto moc děkuji všem, kteří tak učinili a naše NOC byla velmi povedená.

Na závěr se rozloučím citátem P. Miloše Szabo, koordinátora Noci kostelů v pražské arcidiecézi:
„Mám rád noc. Když všechno utichne a já nerušen hlukem dne můžu nechat hlavou plynout myšlenky o tom, jak vlastně chci žít a proč. Pak ale je dobré si jít odpočinout. Abych mohl ráno po probuzení všechna ta dobrá předsevzetí, všechny ty ideály začít uskutečňovat. Protože nejsme děti noci. Nejsme děti tmy, nepatříme temnotám. Všichni jsme děti světla. A o těch, co tvrdí, že jsou zrozeni z Boha, by to mělo platit dvojnásob.“

VMD

Zprávy z farnosti

Křtiny

V neděli 17. 6. 2012 naplnila naše společenství velká radost ! Při mši sv. u sv. Jana Nepomuckého byli mezi křesťany přijaty 2 malé děti: dvouměsíční *Barborka Vaněčková* a osmiměsíční *Vojtěch Maxant*.

Oběma přejeme věrnost a vytrvalost ve víře a kmotrům, rodičům a prarodičům aby je na této cestě podporovali a doprovázeli. Oběma rodinám pak hodně lásky a radosti ze zdárného fyzického i duchovního rozvoje svých nejmladších ratolestí.

Úmrtí

V květnu a červnu 2012 odešli na věčnost čtyři naši věrní dlouholetí farníci.

Paní Marie Dostálová, která věrně přicházela na mši sv. do kostela Nejsvětější Trojice. Zemřela po dlouhé nemoci, kterou velmi trpělivě a s odevzdaností snášela.

Pan Karel Kreps, věrný a statečný farník, dobrý manžel a otec rodiny, pravidelný, pro svou vysokou postavu nepřehlédnutelný, návštěvník obou našich kostelů.

Paní Zdislava Příhodová, věrná křesťanka, která byla pro svou víru za komunismu vyloučena z učitelského povolání. Posledních několik let hodně trpěla a trávila své dny v domácí poustevně u TV Noe a v častém přijímání svátostí.

Paní Věra Lejsalová, žila v krásném harmonickém manželství. Zdůrazňovala a prožívala se svým životním partnerem lásku ke stejné víře, národnosti a politickému přesvědčení. Vychovala ve víře tři syny. Obětavě pomáhala kněžím vzornou péčí o květinovou výzdobu kostela. Okruh jejího nasazení pro život farnosti byl však mnohem bohatší. Dlouho žila se svou rodinou Na Hřebenkách, a proto měla nejblíže ke kostelu Nejsvětější Trojice, kam se stále vracela i po nuceném přestěhování do Butovic. Ještě dlouhý čas se musela ke konci pozemské životní cesty vyrovnávat s náročným křížem nemoci a pokročilého věku. Žila pro Krista, pro Jeho církev a pro svou rodinu. Syn Ondřej o ni s velkou láskou pečoval se svou rodinou zvláště v posledním úseku jejího života. Tento svět je ochuzen o další spravedlivou duši. Ať odpočívá v Božím pokoji. Vděčně budeme na sestru Věru pamatovat v modlitbě.

At' odpočívají v pokoji!

Výlet farnosti za poznáním Šluknovského výběžku.

Dne 16.6. jsme vyrazili do kostela sv. Jana směrem Jiřetín pod Jedlovou. Cesta ubíhala dobře. S Vítkem Plíškem jsme si navzájem blahopřáli k svátku a sdělili si dojmy z večerních oslav. Cestou jsme se pomodlili, zazpívali, otec Lohel vyprávěl anekdoty a po krátké zastávce u benzinové pumpy jsme dorazili do Jiřetína. Zde nás již čekal pan místostarosta, který nám otevřel kostel Nejsv. Trojice na náměstí. Kostel slavil před týdnem 400 let od vysvěcení. Zajímavostí je, že kostel je vlastně trojpodlažní. Dvě dřevěná patra po stranách umožňovala výrazně zvětšit kapacitu kostela, která kdysi nedostačovala počtu věřících účastníků na bohoslužbách. A pak již následovala cesta za dalším

klenotem Jiřetína – křížovou cestou. Můžu říci, že poměrně náročnou strmou cestu do kopce s kapličkami jednotlivých zastavení křížové cesty zvládli skoro všichni. Několik farníků pojalo myšlenku dojít až na 1,5 km vzdálenou rozhlednu. Povedlo se to však pouze našemu padremu. Klobouk dolů za sportovní výkon! Z Jiřetína jsme pokračovali do Varnsdorfu, kde jsme navštívili pivovar Kocour. Zde jsme se naobědvali a já musel posunout prohlídku v Rumburku o cca hodinu. K jídlu byl guláš, koleno, řízek či další pochutiny podle chuti. Hodně lidí ochutnalo místní piva. Mají jich cca 15. Neslyšel jsem na jídlo ani pivo žádnou kritiku. Moje koleno bylo výborné. Na závěr jsme si někteří koupili piva s sebou a již jsme pokračovali do Rumburku. Cesta trvala cca 20 min. Rumburská Loreta je nejsevernější Loreta v Evropě. Prohlídka s výkladem trvala cca hodinu. Součástí Lorety je i bývalý kapucínský klášter s kostelem Sv. Vavřince. V kostele jsme se pomodlili a pak již následoval přesun k autobusu. Posledním místem, v harmonogramu výletu byla bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově. Provázel nás velmi výmluvný pan kostelník. Sdělil nám, že bazilika byla vystavěná na místě zázračného uzdravení paní Magdalény Kade. Tento zázrak je oficiálně uznán Vatikánem. Kostel ve Filipově, tehdy to ještě nebyla bazilika, navštívil v r. 1920 budoucí papež Pius XI.. Zde v kapli s překrásnou sochou P. Marie otec Lohel sloužil pro účastníky výpravy mši svatou. Pak jsme si prohlédli zbytek baziliky a již následovala cesta domů. Při zastávce na benzinové pumpě začalo pršet, ale nám to nevadilo a byli jsme odměněni pohledem na krásnou duhu (stejně jako při loňské výpravě do Kutné Hory). Došlo i na tradiční autobusové pohoštění sladkostmi, které připravily obětavé členky výpravy. ory).HHHHH Zpáteční cestu jsem skoro celou prospal. Naše farnice mě uspaly kouzelným zpěvem. Cestu jsme zakončili ve 20:20 u kostela Sv. Jana Nepomuckého

HHHHH Zpáteční cestu jsem skoro celou prospal. Naše farnice mě uspaly kouzelným zpěvem. Cestu jsme zakončili ve 20:20 u kostela Sv. Jana Nepomuckého

Vítek Bobysud

Upozornění

V poslední době se množí útoky vandalů a zlodějů na naše kostely. Naposled se stal terčem zloděje kostel sv. Jana Nepomuckého. V noci ze 17./18. 6. byl otec Lohel po telefonické výzvě policií přivezen ke kostelu sv. Jana Nep. Přímo při činu zde byl zadržen pachatel, který se snažil vytrhávat měděné desky na střeše kostela, kam vylezl po hromosvodu. Bohužel, škoda vyčíslená na 22.000 Kč, půjde na náklad farnosti, protože pachatel je nemajetný a zřejmě i nezaměstnaný.

Pokud někdo zná identitu nočního pozorného informátora policie, prosíme, laskavě mu za jeho čin jménem farnosti poděkujte. Prosíme o soustavnou pozornost farníků, kteří žijí v sousedství kostela a mohou tak zaznamenat všechny neobvyklé a podezřelé aktivity v jeho okolí.

V. Bobysud, předseda Spolku přátel košířských kostelů

Poděkování manželům Vaněčkovým

Když jsem dostal za úkol napsat něco o rodině Vaněčků a poděkovat za práci pro farnost, zjistil jsem, že je to pro mě dost těžký úkol. Ne pro to, že bych neměl co napsat, ale právě proto, že je toho tolik, co jsme spolu prožili, za poměrně krátký čas. Ondra přišel do farnosti znenadání a já jsem zjistil, že přestože náš životní styl je dost odlišný, tak spolupráce je nejen možná, ale s každým měsícem se prohlubuje. V mnoha drobnostech, které možná farníci ani nezaregistrovali, jsme tvořili pracovní tým. Mnoho grantů by bez jeho aktivní spolupráce farnost nezískala. Stejně tak mi pomáhal při rekonstrukcích, které jsme v našich kostelích za poslední roky provedli. To se nezměnilo, ani když se v jeho životě objevila Markéta. Naopak. I jeho žena Markéta se aktivně zapojila do života farnosti jako velmi aktivní členka. Vlastně, setkávání maminek byl její nápad. Je toho hodně, co odchodem Vaněčků naše farnost ztrácí a jiná, v Lysé nad Labem, získává. A na závěr mi dovoluňte vyjádřit poděkování za vše co Vaněčkoví vykonali pro naši farnost a popřát jim hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání v novém působišti.

Vítek Bobysud

K poděkování oběma manželům se připojují i stálí návštěvníci ranních bohoslužeb v kapli Nanebevzetí P. Marie na Klamovce. Sice se tam ve funkci kostelníka a lektora objevovala po odchodu Stan. Dobeše jen jedna polovina manželského páru-Ondřej, ale velký podíl patřil i Markétě, která mu tuto službu umožňovala tím, že obětavě pečovala o dvě, v poslední době už tři, malé děti. Velký dík patří tedy právem oběma manželům.

K poděkování se připojuje i redakční rada Košířského farního listu, ve které Ondřej aktivně pracoval a přispíval nejen řadou článků, ale i tou nejméně vděčnou pravidelnou prací - to je psaním zápisů ze schůzek výboru Přátel košířských kostelů.

Milí Vaněčkové, vyryli jste v košířském farním společenství hlubokou brázdu, ze srdce vám děkujeme a přejeme, aby se vám totéž podařilo k větší cti a slávě Boží i ve vašem novém působišti!

Okénko Humoru

Zateplení

aneb Návod pro letní kutily, kterak snadno k úrazu přijíti.

V mojí chaloupce je roztomilo. Na půdičce dokonce příjemné teplo, ale v přízemí je úplně studená podlaha, která trpí tím, že sklep pod ní je železný, pokrytý jen prkny. Snažil jsem se moc si toho nevšímat, ale když už i otužilí návštěvníci si navlékali vlněné ponožky a když i mě občas záblo, tak jsem usoudil, že je třeba konat.

Dneska už každý používá polystyrén, který se přimáčkne na stěnu, nějak se přilepí a je to. U mě nastal ten problém, že jsem potřeboval přidat ty desky na strop sklípku, tak aby ta zejména nelezla skrz.

Jak prosté, vezmu montážní pěnu - nakydám na materiál, přitisknu a hotovo. Udělám a jen co se otočím, je to dole. Dobrá, nakydám znovu, přitisknu a držím. Aby to zase nespadlo chci podepřít tyčkou. Jednou rukou držím, druhou šátrám po tyčce a než dopátrám, je to dole. Opakuji pokus, tyčku držím mezi kolena, rychle podsunu hlavou a drží.

Jenže sklep má podivné výškové proporce, jenom asi 140 centimetrů. takže nejde stát ani klečet, jen se tak kroutit. Pochopil jsem, že to je postoj používaný v čínských mučírnicích a také v mém sklípku. Obojí má stejné účinky.

Jak se dostavuje únava, snižuje se výkon i pozornost. Za chvíli mám pěnu ve vlasech a flek na ruce. Kdo ví, jak se to nedá odstranit, pochopí moje trápení. V bezbřehé důvěře v odstraňovací sprej jsem po něm chmátnul, stříknul na flek - jenže ona to byla zase pěna. Nu což, počkám, až to uschne a pak to sloupnu.

Zpozorněl jsem, když se to začalo loupat i s kůží, tak dobře to drží, potvora. Vypadalo to odporně, takže jsem to skryl pod obinadlo a vzhůru do OBI (vše pro kutily).

Tam k mému překvapení a radosti měli opravdovský odstraňovač a tak jsem se konečně osvobodil. Z vlasů to vystříhala sousedka a zbytek tam mám na památku. Pochopil jsem, že moje schopnosti řemeslné jsou na nule a proto jsem raději sepsal toto varovné poučení pro další amatéry v oboru zateplování.

Vyprojektoval, provedl a sepsal Karel Pávek

OKÉNKO VÍRY

405. Co je základem autority ve společnosti?

Každá lidská společnost potřebuje právoplatnou autoritu, která by zajišťovala pořádek a přispívala k uskutečňování společného dobra. Taková autorita má svůj základ v lidské přirozenosti, a proto patří k Bohem stanovenému řádu.

406. Kdy je autorita vykonávána právoplatně?

Autorita je vykonávána právoplatně, když usiluje o společné dobro a k jeho dosažení používá mravně dovolené prostředky. Proto politická zřízení mají být určována svobodným rozhodnutím občanů a mají respektovat princip právního státu, v němž vládne zákon, a nikoli lidská svévole. Zákony nespravedlivé a opatření protivící se mravnímu řádu nejsou pro svědomí závazná.

407. Co je to společné dobro?

Společným dobrem se rozumí souhrn podmínek společenského života, které jak skupinám, tak jednotlivým členům dovolují uskutečňovat vlastní dokonalost.

408. Co zahrnuje společné dobro?

Společné dobro zahrnuje: respektování a rozvoj základních práv osoby; rozvoj duchovních a časných dober osob i společnosti; mír a bezpečnost všech.

409. Kde se společné dobro nejplněji uskutečňuje?

Společné dobro nachází své nejplnější uskutečnění v politických společenstvích, která hájí a rozvíjejí dobro občanů a jejich sdružení, aniž by zapomínala na společné dobro celé lidské rodiny.

410. Jak se člověk podílí na uskutečňování společného dobra?

Každý člověk se podle svého postavení a podle úlohy, kterou zastává, podílí na rozvíjení společného dobra zachováváním spravedlivých zákonů a péčí o oblasti, za něž má osobní odpovědnost, jako je péče o vlastní rodinu a úsilí ve vlastní práci. Občané se také mají, pokud je to možné, aktivně účastnit veřejného života.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejně